

Katedra trestního práva

Klauzurní práce č. 151 konaná dne 1. 9. 2023

Norbertův Silvestr

Norbert, slavící Silvestra s kamarády ve své chatě v chatové osadě Colorado u Okoře (okres Praha – západ), se v mírné podnapilosti krátce před půlnocí dne 31.12.2022 vydal sehnat nějaký další alkohol, kterého se jim nedostávalo. Proto přešel 180 cm vysoké oplocení pozemku sousední rekreační chaty důchodkyně Pavlína, která v chatě, jak věděl, pobývala od jara do podzimu, ale na zimu se vracela do bytu ve městě, klackem rozbil skleněnou výplň okna v hodnotě 345,- Kč, otvorem vlezl do kuchyně chaty, kde při hledání alkoholu rozházela potraviny, pak i oblečení ve skříních, ale žádný alkohol nenašel, a tak se s nepořízenou vrátil zpět, aniž by z chaty cokoliv vzal. Spoléhal se přitom, že se nezjistí, že do chaty vnikl on. Norbert doposud nebyl soudně trestán, má rodinu, s níž žije ve společné domácnosti v bytě v Praze 5, má i stálé zaměstnání.

Otázky

1. Jak trestněprávně posoudíte jednání Norberta? Odůvodněte.
2. Norbert cestou zpět našel na zemi pouzdro (v hodnotě 200 Kč) s občanským průkazem souseda Pavla a jeho debetní platební kartou, jakož i s několika slevovými a klubovými kartami. Pouzdro leželo před brankou k sousedově chatě, takže Norbertovi bylo jasné, že je musel vytrousit při hledání klíčů. Ač byl Pavel v chatě, Norbert na něj nezazvonil, ale došel do nedalekého hostince, kde zkusil debetní kartou zaplatit pití v hodnotě 450 Kč. Platbu ale nedokázal provést, protože neznal PIN kód, který byl terminálem vyžadován přes Norbertovo očekávání, že u plateb do 500 Kč není třeba. Jak trestněprávně posoudíte toto další jednání Norberta? Odůvodněte.
3. Policejní orgán podal podnět státnímu zástupci (jehož příslušnost se řídí stejnými pravidly jako soudu) na vzetí Norberta do vazby poté, co zjistil skutečnosti uvedené v zadání a Norberta se souhlasem státního zástupce ještě na chatě u Okoře dne 1. 1. 2023 v 15:00 hod. zadržel a dne 2. 1. 2023 zahájil jeho trestní stíhání a vyslechl obviněného. Státní zástupce pak svým podáním doručeným soudu dne 3. 1. 2023 v 9:00 hod. navrhl vzetí obviněného Norberta do vazby, neboť měl obavu, že by se mohl skrývat a vyhýbat se tak trestnímu stíhání (aniž by konkrétně uvedl, co jej k této obavě vede). Kdo (tj. který soud a v jakém složení soudního tělesa), do kdy, v jaké formě zasedání a jak o něm rozhodne? Odůvodněte.

4. Zvažte, že Norbert nebyl zadržen, ale byl jen vyzván k podání vysvětlení. Norbert, který neměl ještě žádné patálie se zákonem a na policejní služebně byl poprvé, před podáním vysvětlení požadoval, aby mu byl přítomen jeho známý advokát. Policejní orgán jeho žádost zamítl, neboť není obviněný. Byl postup policejního orgánu správný? Odůvodněte.
5. Zvažte, že Norbert se ihned policejní hlídce, která na místo přijela, sám nahlásil jako pachatel jednání popsaného v zadání, cítil se provinile, za své opilecké jednání se omlouval, nabídl uhrazení veškeré škody a zajištění zasklení okna, což posléze též učinil a s poškozenou uzavřel dohodu o náhradě škody a odčinění újmy nad rámec své zákonné povinnosti, což považovala poškozená za zcela dostačující a peníze ve výši 10 000 Kč od obviněného přijala. Policejní orgán přesto Norbertovi sdělil podezření z popsaného skutku, který též právně kvalifikoval. Norbert i s ohledem na svou pověst by nechtěl, aby věc musel řešit soud a chtěl by věc vyřídit mimosoudně v přípravném řízení, na pomoc obětem trestné činnosti nabídl zaplatit 20 000 Kč, což považoval za adekvátní situaci, větší úspory s ohledem na životní náklady ani neměl. Oč může usilovat a kdo o tom má rozhodnout (na koho se má obrátit)? Odůvodněte.
6. Zvažte situaci, že ve věci podal návrh na potrestání státní zástupce, samosoudce rozhodl trestním příkazem, v němž ale uvedl nesprávné datum narození obviněného Norberta. Jak má samosoudce po takovém zjištění postupovat, pokud uplynuly lhůty pro podání odporu všem stranám a trestní příkaz nabyl právní moci? Odůvodněte.
7. Jak by měl soud v hlavním líčení dne 3. 5. 2023 rozhodnout a jaký trest uložit, kdyby zjistil, že kromě jednání v zadání, pro které byla v jeho věci podána obžaloba, se Norbert ještě předtím ve stejnou noc dopustil stejného jednání, ovšem v jiné chatě, kde též ve snaze najít alkohol neuspěl, za což byl již pravomocně odsouzen trestním příkazem k (jedinému) trestu obecně prospěšných prací ve výměře 50 hodin, který již stihl vykonat? Odůvodněte.

Poznámka:

1. U všech závěrů obsažených v odpovědích týkajících se subsumpcí případu pod zákonné ustanovení musí být ustanovení přesně citováno (nejen jeho název, ale i číslo paragrafu, odstavce, písmeno, alinea).
2. Při subsumpci musí být provedena konfrontace požadavků obsažených v zákonném ustanovení se skutkovým zjištěním (podobně jako to činí soud ve výroku rozsudku).
3. Závěry obsažené v odpovědích musí být náležitě odůvodněny (např. uvést, proč třeba určité jednání posuzovat jako účastenství ve formě návodu a nikoli jako spolupachatelství).

Řešení

1. Norbert se dopustil přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 a 2 TZ v jednočinném souběhu s pokusem přečinu krádeže podle § 21 odst. 1, § 205 odst. 1 písm. b) TZ.

Norbert po přelezání plotu o výšce 180 cm, vstoupil na oplocený cizí pozemek, kde po rozbití okna vstoupil do rekreační chaty, tedy neoprávněně vnikl do obydlí jiného za užití násilí. Naplnil tak znaky přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 a 2 zákona č. 40/2009 Sb. trestního zákoníku, v účinném znění (dále jen „TZ“). Obydlím se podle § 133 TZ rozumí dům, byt, či jiná prostora sloužící k bydlení a příslušenství k nim náležející. Za obydlí je tak možno považovat i rekreační chatu, pokud uživateli poskytuje určité soukromí, možnost odpočinku, slouží-li též k individuální rekreaci (nemůže ale jít o zahradní kůlnu, altán, přístřešek etc.) – viz Rt 1/1980 a Rt 36/1988. Šlo o obydlí jiného – sousedky Pavlíny, která k tomu Norbertovi nedala svolení, jež Norbert ani nemohl předpokládat (jednal tak neoprávněně). Norbert k vniknutí do chaty použil násilí, když klackem rozbil skleněnou výplň okna. Obydlím v uvedeném smyslu je dokonce již i přilehlá oplocená zahrada, kam Norbert vnikl, když přešel 180 cm vysoký plot (v tomto případě překonal překážku bránící vniknutí). Norbert vnikl do uzamčené chaty po rozbití okna jen proto, aby odtud vzal alkohol, což se mu nezdařilo, protože zde žádný nebyl (resp. Norbert jej nenalezl). Jde tak o (nezpůsobilý) pokus přečinu krádeže vloupáním podle § 21 odst. 1, § 205 odst. 1 písm. b) TZ. Norbert se tedy dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, který spočíval v tom, že si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a čin spáchá vloupáním, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo. Norbert se chtěl zmocnit alkoholu, který by našel v chatě, do níž se vloupal. Žádný alkohol zde nebyl (Norbert jej nenašel), proto se jej nemohl zmocnit a přisvojit si jej (nakládat s ním jako s vlastním). Norbert tak nic neodcizil, odcizením nezpůsobil žádnou škodu (ani nezamýšlel způsobit škodu nikoli nepatrnou, tedy ve výši nejméně 10 000 Kč – ze zadání to nevyplývá). Bez ohledu na výši škody je krádež trestná, dojde-li k naplnění některé z alternativ uvedených v § 205 odst. 1 písm. b) až e) TZ, v daném případě Norbert naplnil alternativu uvedenou v § 205 odst. 1 písm. b) TZ, tj. vloupání. Podle § 121 TZ se vloupáním rozumí vniknutí do uzavřeného prostoru listí, nedovoleným překonáním uzamčení nebo překonáním jiné jistící překážky s použitím síly. Norbert překonal jinou jistící překážku s použitím síly – rozbil skleněnou výplň okna, kterým pak do chatky (uzavřeného prostoru) vnikl. K dokonání trestného činu ale přesto nedošlo, protože se Norbert žádné cizí věci nezmocnil a nepřisvojil si ji. Trestný je ovšem podle § 21

odst. 1 TZ i pokus trestného činu, o nějž se jedná, pokud se pachatel dopustí jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se dopustí v úmyslu trestný čin spáchat, jestliže k jeho dokonání nedojde. Pokus je trestný podle stejné trestní sazby jako dokonaný trestný čin.

Oba dva trestné činy spáchal Norbert v jednočinném souběhu, neboť jejich znaky naplnil jediným skutkem.

2. Norbert se dopustil přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 TZ (a to ve vícečinném souběhu s výše uvedenými trestnými činy uvedenými v odpovědi č. 1).

Norbert na zemi našel pouzdro (v hodnotě 200 Kč) s osobními doklady a debetní platební kartou souseda Pavla, kterou si ponechal. Našel ji na místě, kde ji jistě mohl Pavel hledat (u vstupní branky na jeho pozemek), čehož si byl i Norbert vědom, tudíž se tohoto pouzdra i s obsahem zmocnil a přisvojil si je ve smyslu § 205 odst. 1 TZ (nešlo by o přisvojení si věci, která se dostala do jeho moci nálezem ve smyslu § 219 odst. 1 TZ – viz zejména Rt 19/2009 a další). Pouzdro ovšem mělo hodnotu jen 200 Kč, podle zadání v něm nebyl ani žádný další cenný obsah, není tak naplněna žádná z alternativ přečinu krádeže uvedených v § 205 odst. 1 písm. a) až e) TZ, ani ze zadání nevyplývá, že by ji Norbert zamýšlel naplnit (aby mohlo jít o pokus). Cennou věcí byla pro Norberta debetní platební karta, kterou chtěl zaplatit útratu ve výši 450 Kč, což se mu nezdařilo (neznal PIN). Ani v tomto směru ovšem nenaplnil a ani nezamýšlel naplnit žádnou z alternativ uvedených v § 205 odst. 1 písm. a) až e) TZ (nechtěl způsobit ani škodu nikoli nepatrnou).

Samo opatření platební karty jiného bez jeho souhlasu je ovšem přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 TZ. O tento trestný čin jde, pokud pachatel sobě nebo jinému bez souhlasu oprávněného uživatele opatří, zpřístupní, přijme nebo přechovává platební prostředek, který umožňuje výběr hotovosti nebo převod peněžních prostředků anebo virtuálních aktiv používaných namísto peněžních prostředků ("platební prostředek") a který náleží jinému. Debetní platební karta zcela nepochybně takovým platebním prostředkem je, v tomto případě náležela jinému (sousedovi Pavlovi), který byl jejím oprávněným uživatelem a který k jejímu užití nedal souhlas, ani jej Norbert nemohl předpokládat.

Jde (po předchozím pokusu se vloupat do vedlejší chatky) o zcela nové jednání a nový skutek, který bude samostatně právně posouzen. Norbert se tak dopustil přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 TZ ve vícečinném

souběhu s trestnými činy uvedenými v odpovědi na otázku č. 1, tedy přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 a 2 trestního zákoníku a pokusem přečinu krádeže podle § 21 odst. 1, § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

3. O návrhu státního zástupce Okresního státního zastupitelství Praha – západ rozhodne - soudce (§ 73b odst. 1 TŘ),

- příslušný podle § 26 odst. 1 TŘ za užití § 18 odst. 1 TŘ, tj. soudce Okresního soudu Praha – západ,

- ve vazebním zasedání (§ 73d odst. 2 TŘ),

- ve lhůtě do 4. 1. 2023 do 9:00 hod. (§ 77 odst. 2 TŘ),

- a to tak, že obviněného Norberta propustí ze zadržení na svobodu podle § 77 odst. 2 TŘ.

Norbert byl podle zadání zadržen policejním orgánem podle § 76 odst. 1 TŘ po předchozím souhlasu státního zástupce, který je pak podle § 77 odst. 1 TŘ povinen nařídit propuštění zadržené osoby, anebo ji do 48 hodin od zadržení odevzdat soudu s návrhem na vzetí do vazby. Státní zástupce vybral druhou možnost.

Návrh na vzetí obviněného do vazby (jako první návrh činěný vůči soudu v přípravném řízení) se podává k okresnímu soudu příslušnému podle § 26 odst. 1 TŘ. Podle uvedeného ustanovení je příslušný ten okresní soud, v jehož obvodu je činný státní zástupce, který podal příslušný návrh. Toto ustanovení je ale třeba vykládat v intencích judikatury Ústavního soudu (zejm. nález pod sp. zn. Pl. ÚS 4/14-1), která vyžaduje i zde aplikaci pravidel o místní příslušnosti soudů, tj. § 18 odst. 1 TŘ. V daném případě ale ze zadání nevyplývá žádný důvod, proč by ve věci neměl vykonávat dozor státní zástupce Okresního státního zastupitelství Praha – západ (k činu došlo v chatové osadě Colorado u Okoře v okrese Praha – západ, tj. příslušnost státního zástupce (věcná i místní) se shoduje s příslušností soudu (ostatně v zadání je uvedeno, aby byla zvažována příslušnost podle pravidel o příslušnosti soudu). Zmíněný státní zástupce tak podá návrh u Okresního soudu Praha – západ. V přípravném řízení o návrzích státního zástupce na vzetí obviněného do vazby rozhoduje soudce (někdy též tzv. soudce pro přípravné řízení) – srov. § 73b odst. 1 TŘ.

O návrhu státního zástupce na vzetí obviněného do vazby v přípravném je třeba rozhodnout vždy ve vazebním zasedání - § 73d odst. 2 TŘ.

O návrhu je třeba rozhodnout do 24 hodin od podání návrhu státním zástupcem – viz § 77 odst. 2 TŘ (srov. též čl. 8 odst. 3 Listiny základních práv a svobod). Tato lhůta je samostatná a nijak se neprodlužuje o zbytek lhůty, kterou měl státní zástupce k předání zadrženého obviněného

soudu a kterou zcela nevyužil. V daném případě je tak třeba o propuštění ze zadržení či naopak o vzetí obviněného do vazby rozhodnout ve lhůtě do 4. 1. 2023 do 9:00 hod.

Soudce ve vazebním zasedání obviněného vyslechne a poté musí ve stanovené lhůtě rozhodnout. V daném případě by měl rozhodnout usnesením tak, že obviněného propustí ze zadržení na svobodu podle § 77 odst. 2 TŘ. Proti tomuto usnesení není stížnost přípustná (nejde o rozhodnutí o vazbě – viz Rt 29/1994 a 39/1998). Ze zadání vyplývá, že Norbert byl stíhán pro přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 TZ (s trestní sazbou trestu odnětí svobody v rozpětí 6 měsíců až 3 let) a pokus přečinu krádeže podle § 21 odst. 1, § 205 odst. 1 písm. b) TZ (s trestní sazbou trestu odnětí svobody až na 2 léta). Vzetí do vazby Norberta tak nebrání ustanovení § 68 odst. 2 TŘ, podle nějž nelze vzít do vazby obviněného, který je stíhán pro úmyslný trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje dvě léta (v ustanovení § 178 odst. 2 TZ je horní hranice 3 léta). Nicméně do vazby lze vzít obviněného jen tehdy, jsou-li (též) splněny podmínky § 67 TŘ, tj.:

- musí jít o obviněného (splněno),
- musí z jeho jednání nebo dalších konkrétních skutečností vyplývat důvodná obava, že nastane některý z důvodů vazby (viz k tomu níže),
- dosud zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, byl spáchán, má všechny znaky trestného činu, jsou zřejmé důvody k podezření, že tento trestný čin spáchal obviněný (splněno),
- a s ohledem na osobu obviněného, povahu a závažnost trestného činu, pro který je stíhán, nelze v době rozhodování účelu vazby dosáhnout jiným opatřením, zejména uložením některého z předběžných opatření (viz níže).

V daném případě ovšem ze zadání vyplývá, že státní zástupce svou obavu, že se obviněný bude skrývat ničím nepodložil, nesdělil žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by měla vyplývat, naopak bylo zjištěno, že obviněný má stálé bydliště i zaměstnání, má rodinu, nadto spáchal relativně méně závažný trestný čin, za který mu ani nehrozí vysoký trest, za nějž se považuje (podle ustálené judikatury) až trest odnětí svobody v trvání nejméně 8 let, a to navíc v konkrétní výměře (nejde tak jen o prostou výši trestní sazby). Obviněnému, který je doposud bezúhonný, tak hrozí mírný výchovný trest, který by zřejmě byl alternativní (nešlo by o nepodmíněný trest odnětí svobody), v úvahu přichází též využití tzv. odklonů (např. podmíněného zastavení trestního stíhání). Za této situace se zdá, že důvody pro vzetí obviněného do vazby vůbec dány nejsou, není ani proto třeba se zabývat opatřeními nahrazujícími vazbu ve smyslu § 73 a § 73a TŘ, které by jinak před vzetím do vazby musely dostat přednost.

4. Postup policejního orgánu nebyl správný. Norbert měl právo na tzv. právní pomoc advokáta podle § 158 odst. 5 TŘ (a podle čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod).

Je pravdou, že Norbert nebyl v procesním postavení obviněného, který má ve smyslu ustanovení § 33 odst. 1 TŘ právo na přítomnost obhájce u svého výslechu, ale byl pouze podat vysvětlení. Avšak i v takovém případě má právo na tzv. právní pomoc, což dříve vyplývalo jen z čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod („Každý má právo na právní pomoc v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, a to od počátku řízení.“), do trestního řádu to bylo doplněno tzv. velkou novelou (zákonem č. 265/2001 Sb.), nyní toto právo vyplývá z § 158 odst. 5 TŘ.

5. Norbert může usilovat o využití tzv. odklonu, a to i ve zkráceném přípravném řízení podle § 179a a násl. TŘ, v němž o tom rozhoduje státní zástupce, který může především

- **podmíněně odložit podání návrhu na potrestání podle § 179c odst. 2 písm. h) TŘ a § 179g odst. 1, 2 písm. b) TŘ,**
- **rozhodnout o schválení narovnání a věc odložit podle § 179c odst. 2 písm. g) TŘ,**
- **anebo i věc odložit podle § 179c odst. 2 písm. i) TŘ, nepovažoval-li by trestní stíhání za účelné vzhledem k důvodům uvedeným v § 172 odst. 2 písm. c) TŘ.**

Podle zadání jde o spáchání dvou relativně méně závažných trestných činů, a to přečinů (přičemž jeden nebyl ani dokonán), jak vyplývá z odpovědi na otázku č. 1, které jsou kladeny za vinu podezřelému Norbertovi, jenž byl doposud bezúhonný, k činu se doznal, ihned se přihlásil policejnímu orgánu, s nímž plně spolupracoval, svou vinu uznával, činu litoval, tedy uvědomoval si, co spáchal, byl okamžitě připraven škodu napravit, což následně také učinil, dokonce poškozené poskytl plnění nad rámec své zákonné povinnosti. Jde o typický případ, kdy je možno věc vyřídit tzv. odklonem, kdy nemusí dojít k uznání viny obviněného (podezřelého). Ve zkráceném přípravném řízení podle § 179a a násl. TŘ, které se podle zadání v dané věci koná, neboť Norbertovi bylo sděleno podezření (a to podle § 179b odst. 3 TŘ), může věc tímto způsobem vyřídit jedině státní zástupce, který má především možnost buď

- podmíněně odložit podání návrhu na potrestání podle § 179c odst. 2 písm. h) TŘ a § 179g odst. 1, případně i 2 písm. b) TŘ, nebo
- rozhodnout o schválení narovnání a věc odložit podle § 179c odst. 2 písm. g) TŘ.

Podmínky pro využití obou zmíněných odklonů se zdají být podle zadání splněné anebo dosažitelné, podezřelý Norbert se k činu doznal, resp. prohlásil, že skutek spáchal, a nejsou důvodné pochybnosti, že tak učinil svobodně, vážně a určitě, škodu nahradil (dokonce poskytl

i odčinění újmy nad rámec zákonné povinnosti), nabídl složení peněžité částky na pomoc obětem trestné činnosti ve výši 20 000 Kč, což lze považovat za adekvátní částku. Přitom je zjevné, že jde o excés z jinak řádného života, obviněný je bezúhonný, dopustil se činu v opilosti, hned následující den si vše uvědomil, spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení, okamžitě zařídil nápravu škody, na níž se s poškozenou též rychle dohodl. Takový způsob lze považovat za adekvátní situaci i osobě obviněného. Nabízená částka byla podle zadání odpovídající též jeho majetkovým a výtěžkovým poměrům (šlo o jeho úspory). Pokud bylo třeba sledovat další život podezřelého, bylo možno zvolit podmíněné odložení návrhu na potrestání, jinak za adekvátní by bylo možno považovat schválení narovnání a odložení věci. V úvahu přichází i možnost věc odložit podle § 179c odst. 2 písm. i) TŘ, nepovažoval-li by státní zástupce trestní stíhání za účelné vzhledem k důvodům uvedeným v § 172 odst. 2 písm. c) TŘ (pokud i s ohledem na další okolnosti považoval tento způsob vyřízení za dostatečný a účel trestního řízení za dosažený).

6. Samosoudce by měl po takovém zjištění opravit písařskou chybu spočívající v chybně uvedeném datu narození obviněného podle § 314f odst. 3 TŘ za přiměřeného užití § 131 a § 133 TŘ.

Zjistí-li samosoudce, který ve věci rozhodl trestním příkazem, že obsahuje písařskou chybu, za kterou je možno považovat i nesprávné datum narození obviněného Norberta, musí rozhodnout opravným usnesením podle § 314f odst. 3 TŘ a § 131 odst. 1 TŘ, jímž rozhodne o opravě data narození a které rozešle všem osobám, jimž doručoval též trestní příkaz. Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, nabude-li usnesení právní moci, vyznačí samosoudce opravu ve vyhotovení trestního příkazu i jeho opisech. Protože se oprava dotkla výroku trestního příkazu, běží osobám oprávněným podat proti trestnímu příkazu odpor (obviněnému a státnímu zástupci) nová lhůta pro podání odporu od doručení opisu usnesení o opravě, a byla-li proti usnesení o opravě podána stížnost, od doručení rozhodnutí o stížnosti. O tom je třeba osobu výrokem přímo dotčenou poučit.

7. Soud (tedy samosoudce) by měl v dané věci uložit společný trest podle § 45 odst. 1 TZ, tj. svým odsuzujícím rozsudkem nejprve zrušit z předcházejícího trestního příkazu výrok o vině, trestu, jakož i další výroky mající ve výroku o vině svůj podklad (např. výrok o náhradě škody), včetně všech rozhodnutí obsahově navazujících na zrušené výroky, následně sám uznat Norberta vinným oběma dílčími útoky týchž pokračujících trestných činů (viz odpověď na otázku č. 1) a za ně uložit Norbertovi společný trest podle § 45 odst.

1 TZ, který by nesměl být mírnější než trest uložený trestním příkazem, tj. trest obecně prospěšných prací ve výměře 50 hod.

V případě uvedeném v otázce č. 7 se Norbert dopustil téhož jednání jako v základním zadání stejné noci ještě jednou (předtím), za což již byl pravomocně odsouzen trestním příkazem a byl mu za to uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 50 hodin, který již stihl vykonat. Výkonem trestu obecně prospěšných prací obecně dochází k zahazení odsouzení, tedy na pachatele se hledí, jako by nebyl odsouzen - § 65 odst. 5 TZ. To však neplatí pro účely ukládání společného trestu podle § 45 odst. 3 TZ, podle nějž se ustanovení o společném trestu za pokračování v trestném činu užije i tehdy, je-li dřívější odsouzení takové povahy, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen.

V daném případě se Norbert dopustil dvou dílčích útoků stejnorodé trestné činnosti, tedy porušování domovní svobody a pokusu krádeže vloupáním (viz otázka č. 1). Podle zadání jsou splněny všechny podmínky pokračování v trestném činu podle § 116 TZ, tj. Norbert opakovaně (dvěma útoky) naplnil znaky skutkových podstat stejných trestných činů, byl přitom veden jednotným záměrem („navštívit“ chaty, dokud nenajde alkohol), oba útoky byly spojeny stejným způsobem provedení, blízkou časovou souvislostí (stejného večera) i souvislostí v předmětu útoku.

Za této situace soud rozhodující v hlavním líčení (jako druhý v pořadí) musí postupovat podle § 45 odst. 1 TZ, podle nějž odsuzuje-li soud pachatele za dílčí útok u pokračování v trestném činu (§ 116 TZ), za jehož ostatní útoky byl odsouzen rozsudkem (nebo trestním příkazem, jenž má povahu odsuzujícího rozsudku - § 314e odst. 8 TR), který již nabyl právní moci, zruší v tomto dřívějším rozsudku (trestním příkazu) výrok o vině o pokračujícím trestném činu a trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad, a znovu při vázanosti skutkovými zjištěními v zrušeném rozsudku (trestním příkazu) rozhodne o vině pokračujícím trestným činem, včetně nového dílčího útoku, popřípadě trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, o společném trestu za pokračující trestný čin, který nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším, a případně i o navazujících výrocích, které mají ve výroku o vině svůj podklad. Druhá věta § 45 odst. 1 TZ o povinném vyslovení některých trestů se v tomto případě neuplatní. Soud musí kromě zrušení výroku o vině a trestu, zrušit i další výroky mající ve zrušovaném výroku o vině svůj podklad (např. výrok o náhradě škody, byl-li učiněn), jakož i všechna rozhodnutí obsahově navazující na zrušené výroky (byť to zákon výslovně nestanoví). Pak rozhodne o vině oběma dílčími útoky, které právně kvalifikuje

shodně, jak je popsáno v odpovědi na otázku č. 1, a uloží za ně trest, který musí být nejméně stejně přísný, jako byl trest uložený trestním příkazem, tj. trest obecně prospěšných prací ve výměře 50 hodin. Dřívější vykonání trestu obecně prospěšných prací, je-li to možné, se pak započítá i do nově uloženého trestu (např. byl-li by uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin, pachatel by musel vykonat již jen zbývajících 50 hodin).